

Białystok, 31 maja 2010 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Białymstoku**
ul. H. Sienkiewicza 84
15 – 950 Białystok

Skarżący:

**Ogólnopolski Związek Zawodowy
Pielęgniarek i Położnych Zakładowa
Organizacja przy SP ZOZ
Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym im.
J. Śniadeckiego w Białymstoku**
ul. M. Skłodowskiej-Curie 26
15-950 Białystok
oraz
**Zakładowa Organizacja Związkowa
Ogólnopolskiego Związku Zawodowego
Pracowników Administracji i Obsługi
Służby Zdrowia przy SP ZOZ
Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym im.
J. Śniadeckiego w Białymstoku**
ul. M. Skłodowskiej-Curie 26
15-950 Białystok

Strona przeciwna:

Sejmik Województwa Podlaskie
ul. K. St. Wyszyńskiego 1
15-088 Białystok

Odpowiedź na skargę

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) Sejmik Województwa Podlaskiego przekazuje wraz z niniejszą odpowiedzią i aktami sprawy, skargę wniesioną przez Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych Zakładowej Organizacji przy SP ZOZ Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym im. J. Śniadeckiego w Białymstoku oraz Zakładową Organizację Związkową

Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników Administracji i Obsługi Służby Zdrowia przy SP ZOZ Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym im. J. Śniadeckiego w Białymstoku na uchwałę Nr XXXVIII/427/10 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie przekształcenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku z wnioskiem o:

- 1) oddalenie skargi,
- 2) zobowiązanie Wojewody Podlaskiego do przedłożenia będącej w jego posiadaniu opinii Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie chirurgii dziecięcej dr hab. med. Wojciecha Dębka z dnia 15 lutego 2010 r.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 22 marca 2010 r. Sejmik Województwa Podlaskiego działając na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.) oraz art. 36 w związku z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.) podjął uchwałę Nr XXXVIII/427/10 w sprawie przekształcenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku. Pismem z dnia 22 maja 2010 r. Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych Zakładowej Organizacji przy Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym im. J. Śniadeckiego w Białymstoku oraz Zakładowa Organizacja Związkowa Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników Administracji i Obsługi Służby Zdrowia przy Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym im. J. Śniadeckiego w Białymstoku wniósł, za pośrednictwem Sejmiku Województwa Podlaskiego, skargę na powyższą uchwałę wnosząc o uchylenie uchwały w całości. W uzasadnieniu skargi skarżący wskazał na naruszenie art. 43 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 60 ust. 4b pkt 2, 3, 4, i 5 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, jak również art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 z późn. zm.).

Na wstępie należy zaznaczyć, iż nie sposób zgodzić się z zarzutem podniesionym w skardze, iż „w procedurze uchwalania zaskarżonego aktu prawa miejscowego pominięto problem zapewnienia świadczeń zdrowotnych w warunkach art. 43 ust. 1 przywołanej ustawy w przypadku zachorowań wywołanych na skutek katastrofy, epidemii, pandemii czy klęski żywiołowej”. Uchwała nr XXXVIII/427/10 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie przekształcenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespołonego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku spełnia dyspozycję zawartą w art. 43 ust. 1 cytowanej ustawy w zakresie zapewnienia osobom korzystającym z oznaczonych rodzajowo świadczeń zdrowotnych – po likwidacji komórek organizacyjnych – dalszego, nieprzerwanego udzielania takich świadczeń, bez istotnego ograniczenia ich dostępności, warunków udzielania i jakości, bowiem powyższy przepis nie traktuje o zapewnieniu ludności odpowiednich świadczeń zdrowotnych w przypadku wystąpienia epidemii, katastrof czy klęsk żywiołowych.

Należy zauważyć, że zapewnienie świadczeń zdrowotnych w przypadku nagłego zagrożenia życia lub zdrowia spowodowanego takimi zdarzeniami, jak: epidemia, klęska żywiołowa, katastrofa itp. reguluje ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. Nr 234 poz. 1570 z późn. zm.) i ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie warunków i sposobu przygotowania oraz wykorzystywania publicznej i niepublicznej służby zdrowia na potrzeby obronne państwa oraz właściwych organów w tych sprawach (Dz. U. Nr 143, poz. 1515 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 44 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w celu zapewnienia skuteczności działań służących ochronie zdrowia publicznego przed zakażeniami i chorobami zakaźnymi, Wojewoda Podlaski sporządził Wojewódzki plan działania na wypadek wystąpienia epidemii w województwie podlaskim na lata 2009 - 2011. Plan został opracowany na podstawie danych i informacji uzyskanych z jednostek samorządu terytorialnego, zakładów opieki zdrowotnej i innych dysponentów obiektów użyteczności publicznej. W przedstawionych w powyższym planie wykazach pomieszczeń zakładów opieki zdrowotnej, które mogą zostać przeznaczone do leczenia i izolacji osób podczas epidemii, nie uwzględniono ani likwidowanego Oddziału Chirurgii, Urologii, Ortopedii i Otolaryngologii Dziecięcej Przekształcenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespołonego im. J. Śniadeckiego, ani Klinik

Uniwersyteckiego Dziecięcego Szpitala Klinicznego im. L. Zamenhofa, które mają przejąć zadania likwidowanego Oddziału.

Ponadto w przytoczonych przepisach prawa nie przewiduje się utrzymywania nierentownych łóżek szpitalnych na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowych, zaistnienia zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny. Natomiast § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków i sposobu przygotowania oraz wykorzystywania publicznej i niepublicznej służby zdrowia na potrzeby obronne państwa oraz właściwych organów w tych sprawach wskazuje, że w w/w sytuacjach przygotowuje się i wyposaża „zastępcze miejsca szpitalne”, stanowiące uzupełnienie łóżkowej bazy szpitalnej kraju.

W odniesieniu do zarzutu podnoszonego w skardze, iż Uniwersytecki Dziecięcy Szpital Kliniczny im. L. Zamenhofa w Białymstoku nie posiada w swoich strukturach organizacyjnych oddziału urologii, a jedynym podmiotem na terenie województwa podlaskiego, który posiada wpis w rejestrze zakładów opieki zdrowotnej działalności stacjonarnej urologicznej jest Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzki Szpital Zespolony im. Jędrzeja Śniadeckiego w Białymstoku, a w związku z powyższym zdaniem skarżącego będzie brak realizacji świadczeń z zakresu urologii, należy stwierdzić, iż Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. Jędrzeja Śniadeckiego w Białymstoku również w swoich strukturach organizacyjnych nie posiada Oddziału Urologii Dziecięcej. Według danych zamieszczonych w księdze rejestrowej, Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzki Szpital Zespolony im. Jędrzeja Śniadeckiego w Białymstoku wykonuje procedury medyczne z zakresu urologii dziecięcej w ramach specjalności komórki organizacyjnej 4501 – Oddział chirurgiczny dla dzieci (VIII część kodu resortowego, tj. kod charakteryzujący specjalność komórki organizacyjnej), przy oznaczonych profilach medycznych komórki organizacyjnej, a mianowicie: 03-chirurgia dziecięca, 25-ortopedia i traumatologia narządu ruchu, 61-otolaryngologia dziecięca, 35-urologia dziecięca. Dyrektor Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku w piśmie z dnia 26 maja 2010 r (znak DO.O-071-62/10) stwierdza, iż nie należy utożsamiać członu „urologii” w nomenklaturze Oddziału Chirurgii, Urologii, Ortopedii i Otolaryngologii Dziecięcej z istnieniem specjalistycznej, odrębnej urologicznej komórki organizacyjnej. Zapis ten (uprzednio Oddział Chirurgii, Ortopedii i Otolaryngologii Dziecięcej) znalazł się w nomenklaturze Oddziału w celu pozyskania od Podlaski Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia

w Białymstoku korzystniejszych warunków rozliczania świadczeń urologicznych. Uniwersytecki Dziecięcy Szpital Kliniczny im. L. Zamenhofs w Białymstoku procedury medyczne z zakresu urologii dziecięcej realizuje w ramach chirurgii dziecięcej (specjalności komórki organizacyjnej 4501 – Oddział chirurgiczny dla dzieci) zgodnie z umową zawartą z Narodowym Funduszem Zdrowia o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, przy oznaczonym profilu medycznym komórki organizacyjnej w brzmieniu: 03-chirurgia dziecięca. Podobnie sytuacja wygląda w rodzaju specjalistyczna opieka ambulatoryjna w zakresie urologii dziecięcej. Porady specjalistyczne z zakresu urologii dziecięcej są realizowane w obu Szpitalach w ramach specjalności komórki organizacyjnej 1501 – Poradnia chirurgii ogólnej dla dzieci. Istotnym jest również w tym przypadku fakt niekontraktowania porad z zakresu urologii dziecięcej przez Podlaski Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia w Białymstoku ze względu na niespełnienie przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzki Szpital Zespolony im. J. Śniadeckiego wymaganych warunków głównie kadrowych (porady te są rozliczane z katalogu chirurgii ogólnej dla dzieci).

Dowód: pismo Dyrektora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku z dnia 26 maja 2010 r. (znak DO.O-071-62/10) – w aktach sprawy.

Ponadto z opinii Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie chirurgii dziecięcej dr hab. med. Wojciecha Dębka odnośnie poruszanej kwestii wynika cyt.: „*Należy podkreślić, że już od paru lat w Uniwersyteckim Dziecięcym Szpitalu Klinicznym im. L. Zamenhofs w Białymstoku leczone są praktycznie wszystkie przypadki z zakresu chirurgii noworodka, ciężkich urazów, neurochirurgii, onkologii, wideochirurgii, torakochirurgii oraz inni tzw. trudni pacjenci włącznie z urologią i ginekologią. Klinika jest jedynym pełnoprofilowym ośrodkiem chirurgii dziecięcej na Podlasiu, obejmującym opieką chirurgiczną dzieci od 0 do końca 18 roku życia. Jeden z asystentów Kliniki kończy dodatkowe szkolenie specjalizacyjne z urologii dziecięcej, inny rozpoczyna dodatkową specjalizację z neurochirurgii. W ostatnich latach w Oddziale Chirurgii, Ortopedii i Otolaryngologii Dziecięcej Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku operowano około 500-600 dzieci rocznie, głównie w zakresie podstawowej i mniej zaawansowanej chirurgii i urologii dziecięcej*”. Zatem niezasadne jest stwierdzenie, iż w związku z przekształceniem Samodzielnego Publicznego

Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespólnego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku świadczenia z zakresu urologii dziecięcej nie będą realizowane.

Dowód: opinia Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie chirurgii dziecięcej dr hab. med. Wojciecha Dębka z dn.15.02.2010 r., o której mowa w pkt 2 petitum odpowiedzi na skargę.

Odnosząc się natomiast do poruszonej w skardze kwestii terminu zakończenia udzielania świadczeń przez likwidowane komórki organizacyjne Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespólnego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku należy podkreślić, że Uniwersytecki Dziecięcy Szpital Kliniczny im. L. Zamenhofs był w stanie przejąć udzielanie przedmiotowych świadczeń zdrowotnych już od 1 stycznia 2010 r., co zostało zadeklarowane przez Dyrektora tego Szpitala - Annę Iwaszkiewicz – Pawłowską w piśmie z dnia 2.06.2009 r., znak: DN/177/2009, skierowanym do Dyrektora Wojewódzkiego Szpitala Zespólnego. Jednocześnie Dyrektor Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespólnego w „Programie Restrukturyzacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespólnego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku” określił zakończenie działalności przedmiotowych komórek organizacyjnych na dzień 31 grudnia 2009 r.

Dowód: pismo Dyrektora Uniwersyteckiego Dziecięcego Szpitala Klinicznego im. L. Zamenhofs w Białymstoku z dn. 2.06.2009 r. znak: DN/177/2009 – w aktach sprawy,

Program Restrukturyzacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespólnego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku przekazany pismem z dn. 4.11.2009 r. - w aktach sprawy.

Jednakże złożoność i długotrwałość procedury związanej z podjęciem przez Sejmik Województwa Podlaskiego uchwały w sprawie przekształcenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespólnego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku spowodowała konieczność określenia przez Sejmik terminu zakończenia działalności przedmiotowych komórek organizacyjnych Szpitala na dzień 30 czerwca 2010 r. Ponadto Dyrektor Uniwersyteckiego Dziecięcego Szpitala Klinicznego im. L. Zamenhofs w Białymstoku pismem z dnia 28.05.2010 r. znak: DN/130/2010 poinformował, że komórki organizacyjne, tj.: Klinika Chirurgii Dziecięcej i Chirurgii Noworodka z Pododdziałem

Oparzeń, Klinika Ortopedii i Traumatologii Dziecięcej, Klinika Otolaryngologii Dziecięcej, Poradnia Chirurgiczna, Poradnia Chirurgii Urazowo – Ortopedycznej, Poradnia Preluksacyjna, Poradnia Otolaryngologii są w stanie przejąć z dniem 1 lipca 2010 r. w sposób nieprzerwany udzielanie świadczeń zdrowotnych w zakresie realizowanym przez likwidowane komórki organizacyjne Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. J. Śniadeckiego w Białymstoku.

Dowód: pismo Dyrektora Uniwersyteckiego Dziecięcego Szpitala Klinicznego im. L. Zamenhofa w Białymstoku z dn. 28.05.2010 r. znak: DN/130/2010 – w aktach sprawy.

Kolejne wskazywane w skardze uchybienie wymogowi art. 60 ust. 4b ustawy o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.) wydaje się polegać na niedostrzeganiu różnicy między likwidacją zakładu opieki zdrowotnej uregulowaną w treści przywołanego przepisu a likwidacją, o której mowa w przepisie art. 43 ustawy. Punktem wyjścia jest art. 43 wymienionej ustawy, który znajduje zastosowanie do każdej likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Przepis ten wymaga określenia w rozporządzeniu lub uchwale o likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej sposobu i formy zapewnienia pacjentom nieprzerwanego udzielania takich samych świadczeń oraz terminu zakończenia działalności likwidowanego zakładu, nie wcześniej niż 3 miesiące od daty wydania uchwały o likwidacji, przy czym projekt aktu o likwidacji zakładu opieki zdrowotnej podlega przewidzianej w ust. 2 tegoż artykułu procedurze opiniowania.

Wyjątkowe względem przywołanego przepisu unormowania zawiera natomiast art. 60 powołanej ustawy. Przepis ten dotyczy bowiem tylko samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej i reguluje szczególny rodzaj ich likwidacji albo przekształcenia, do czego dochodzi wówczas, gdy ujemny wynik finansowy zakładu nie może zostać pokryty we własnym zakresie (art. 60 ust. 3 ustawy). Zakresem zastosowania art. 60 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej objęto zatem likwidację samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej z powodów finansowych, a więc niemożności pokrycia przez zakład ujemnego wyniku finansowego, a w konsekwencji także ciążących na tej jednostce zobowiązań. Z tego względu omawiany przepis zawiera dalsze, szczególne wymagania stawiane aktowi o likwidacji. Jeżeli akt taki przybiera postać uchwały, to w swej treści musi zawierać nie tylko elementy wskazane w art. 43 ustawy, ale również postanowienia dodatkowe, wymienione *expressis verbis* w ust. 4b art. 60 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. Ponieważ skarżona uchwała dotyczy przekształcenia szpitala poprzez likwidację

jednego z oddziałów tego zakładu, to w sposób oczywisty nie znajduje zastosowania wskazywany przepis art. 60 ust. 4b ustawy o zoz, a tym samym nie mogło dojść do jego naruszenia. Na potrzebę rozróżnienia w tej mierze zwrócił też uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 4 lutego 2008 r. stwierdzając, iż „przepis art. 43 ust. 3 w związku z ust. 1 i 2 ustawy o zoz winno stosować się wyłącznie do sytuacji, gdy w wyniku przekształcenia ma nastąpić likwidacja lub istotne ograniczenia poszczególnych rodzajów działalności zakładu i udzielania świadczeń zdrowotnych” (*vide* VII S.A./Wa 1598/07, Lex 507845).

Nie znajduje też uzasadnienia zarzut naruszenia art. 43 ust. 2 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz art. 19 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych wskutek różnic między treścią skierowanego do zaopiniowania projektu uchwały, a treścią tego aktu uchwalonego przez Sejmik Województwa Podlaskiego. Przede wszystkim należy zauważyć, iż w ust. 2 art. 43 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej ustawodawca użył zwrotu „projekt rozporządzenia lub uchwały o likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej (...)”. Określenie to ma istotne znaczenie, bowiem „projekt” to nic innego jak propozycja rozstrzygnięcia określonej sprawy publicznej zgodnie z wolą samorządowego organu uchwałodawczego, a w przypadku braku jednoznacznego zdecydowania co do ostatecznej treści tej woli, projekt może być niedookreślony lub zakładać rozwiązania wariantowe. Co więcej, tenże projekt uchwały lub rozporządzenia o likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej wymaga opinii wojewody oraz właściwych organów gminy i powiatu, których ludności zakład udziela świadczeń zdrowotnych, a także sejmiku województwa, jeśli zasięg działania zakładu obejmuje województwo lub jego znaczną część (art. 43 ust. 2 ustawy). Z prawnego punktu widzenia opinia ta nie ma jednak charakteru wiążącego, choć organ podejmujący w tej sprawie uchwałę lub wydający rozporządzenie zobowiązany jest o nią wystąpić, a więc także rozważyć argumenty w niej zawarte, co miało miejsce w przypadku opinii (znak PS.III.DM.80130-1/2010) wydanej w przedmiotowej sprawie przez Wojewodę Podlaskiego.

Konkludując, należy uznać, iż w powyższej sprawie nie zachodzą uchybienia, o których traktuje przedmiotowa skarga, a zatem należy uznać, iż interes prawny wzywającego nie został naruszony. Zgodnie bowiem z art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia - zaskarżyć

przepis do sądu administracyjnego. A zatem skuteczne zaskarżenie uchwały wymaga wykazania naruszenia tego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego przedmiotową uchwałą, czego skarżący nie wykazuje w sposób dostateczny. W wyroku z dnia 13 maja 2009 r. sygn. akt II OSK 1715/08 Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, iż osoba skarżąca musi wykazać naruszenie interesu prawnego polegającego na istnieniu bezpośredniego związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą a własną, indywidualną i prawnie gwarantowaną sytuacją (nie zaś sytuacją faktyczną). Taki związek zaś musiałby istnieć w chwili wprowadzenia w życie danego aktu i powodować następstwo w postaci ograniczenia lub pozbawienia skarżącego konkretnych – mających oparcie w przepisach prawa materialnego uprawnień.

Biorąc pod uwagę przedstawioną wyżej argumentację, która odpiera zarzuty skargi, za nieuzasadnione należy również uznać wniosek skarżących o wstrzymanie wykonania uchwały.

Z uwagi na powyższe Sejmik Województwa Podlaskiego wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

- 1) Odpis odpowiedzi na skargę,
- 2) Skarga wraz z aktami sprawy.